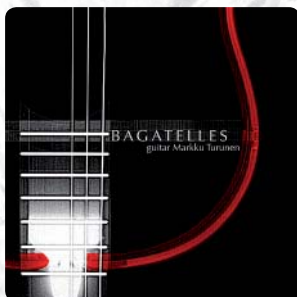

MAALISKUU

3/2010

SISÄLTÖ

.....
TALVEN TAITTEESSA
.....
KINKERIT KYLÄTALOLLA
.....
YLIPÄÄLLIKÖN
PÄIVÄKÄSKY 14.3.1940
.....
LAPSUUDEN
TALVEN IHMEMÄÄ
.....
SALME JOKINEN
TÄYTTI 90 VUOTTA
.....

LUNTA, HUMPPAA JA
BAGATELLEJA

.....
KOULUPIUSTON
KEHITTÄMISHANKE II

.....
KEVÄTKOKOUS

LASKIAISMÄESSÄ

.....
KIITOS ILMOITTAJILLE,
ILMAN TEITÄ TÄMÄ LEHTI EI VOISI
ILMESTYÄ TÄSSÄ LAAJUUDESSA.

.....
TILAA KYLÄLEHTI
LAHJAKSI TUTTAVALLES!

.....

Putkilahden Kylälehti

Putkilahden kylälehti myös internetissä:
www.putkilahti.net

Perustettu 1993.
Ilmestyy 12 kertaa vuodessa.
Kylän paras tiedottaja.

Irtonumero
2,00 euroa

KUVA: OSMO WEIJO

*Aurora ja Henriikka Weijo
Mustalahden pulkkamäessä.*

AUNE TURUNEN, PÄÄTOIMITTAJA

Talven taitteessa

Kuluva maaliskuu herättää kipeitä muistoja. Talvisodasta on kulunut 70 vuotta.

Talvisota alkoi marraskuussa 1939 ja sitä kesti 105 päivää. Noina päivinä ja viikkoina kansamme koki raskaita menetyksiä, joista Putkilahdinkin kanto oli oman merkittävän suuren osansa. Kauan kaivattu ja odotettu rauha tuli viimein kolmastoista päivä maaliskuuta 1940. Kalliilla hinnalla lunastetusta itsenäisyydestämme kunnia kuuluu niille kaikille, jotka puolustivat maamme vapautta: sankarivainajille ja niille, jotka palasivat sodasta haavoittuneina tai haavoittumattomina. Kaikkia heitä muistamme kiitollisuudella.

Säätilat kiinnostavat aina, mutta tällä hetkellä seurataan erikoisella tarkkaavaisuudella sitä, kuinka talvi ja kevät käyvät omaa elämän ja kuoleman kamppailuaan. Nyt

näyttää vahvasti siltä, että talvi on antautumassa kevään voittoon. Sitä todistaa sekin, että kevätpäiväntasaus on tutulla paikallaan 20. maaliskuuta. Tuolloin yö ja päivä ovat kaikkialla maailmassa yhtä pitkät. Meille tämä tietää päivien pitenemistä ja kevään alkamista. Kevään tuloa odotetaan aina innolla, vaikka talvikin on hieno ja monella tavalla antoisa vuodenaika.

Maaseudun asukkaille talvinen ulkoilu ja liikunta ovat jokapäiväistä elämää. Täällä voidaan lähteä suoraan omalta ovelta hiihtämään, laskemaan mäkeä, lumikenkäretkelle tai vaikkapa pilkkimään järven selälle. Hankirakkauden lisäksi talvinen luonto tarjoaa nähtäväksemme puhdasta ja täydellistä kauneutta. Täältä löytyy myös luonnonrauha ja hiljaisuus.

Kovista pakkasista huolimatta Putkilahdessa on osattu ottaa irti talvesta. Suksenjalkia löytyy melkein joka mökin nurkalta ja pulkkamäkien riemuja on riittänyt lähes jokaiseen päivään. Laskiaisrieha on kyläseuramme järjestämä vuosittainen talvitapahtuma ja myös urheiluseura Ketterällä on oma perinteikäs hiihtoretkenä. Kaikkiin näihin rientoihin on osallistujia riittänyt mukavasti. Se on hyvä asia. Jaettu ilo on moninkertainen ilo.

Talvisia iloja tarjosivat myös Kanadan Vancouverissa pidetyt talviolympialaiset. Niitä seurattiin helmikuun aikana tarkasti niin TV:sta kuin radiostakin. Urheilu ja eritoten suuret kansainväliset kilpailut nostattavat aina tunteita laidasta laitaan, se on väistämätön tosiasia. Onneksi osataan vielä nauttia omastakin liikunnasta eikä vain tyydytä seuraamaan ammattilaisten suorituksia.

Talven taitteen pehmeissä keleissä on hyvä muistaa Niilo Tarvajärven tervehdyskehoitus:

- Ylös, ulos ja lenkille!

Putkilahden KYLÄLEHTI

(ISSN 1236665X)

PERUSTETTU 1993. ILMESTYY KERRAN KUUSSA.

KUSTANTAJA: PUTKILAHDEN KYLÄSEURA RY

PUHEENJOHTAJA: MARIO MERIVIRTA

SÄHKÖPOSTI: MARIO.MERIVIRTA@GMAIL.COM

OSOITE: VESPUOLENTIE 2027C, 41870 PUTKILAHTI

PUHELIN: (050) 379 7614

PAINOS: 320 KPL

TILAAJIA: 260 (HELMIKUU 2009)

PAINOPAIKKA: KOPIIVYVA OY, JYVÄSKYLÄ

KYLÄLEHDEN KEHITTÄMINEN

KYLÄLEHDEN YHTEYSHENKILÖT OTTAVAT VASTAAN EHDOTUKSIA LEHDEN KEHITTÄMISEKSI. HEILLE VOI TARJOTA MYÖS AINEISTOA JULKAISTAVAKSI. YHTEYSHENKILÖLUETTELO OIKEALLA.

TILAUSHINNAT 1. 1. 2010 ALKAEN

PERUSHINTA EUROA 21,00/12 NUMEROA

KESTOTILAUSALENNUS EUROA 3,00 / VUOSI

SUOMEN ULKOPUOLELLE LISÄHINTA EUROA 3,00/VUOSI

IRTONUMEROT EUROA 2,00.

ILMOITUSHINNAT 1. 1. 2010 ALKAEN

PERUSHINTA 0,13 €/PALSTAMM. .

TOISTUVA ILMOITUS 0,10 €/PALSTAMM

TAKAKANNEN VÄRI-ILMOITUSLISÄ 0,05 €/PALSTAMM

KANNEN VÄRI-ILMOITUS 0,50 €/MM (140 MM LEVEYS)

ILMOITUKSESTA LASKUTETAAN VÄHINTÄÄN 20 €

YHDISTYSTOIMINTA SOPIMUKSEN MUKAAN

PUTKILAHDEN UUTISIA INTERNETISSÄ:

<http://www.putkilahti.net/>

PÄÄTOIMITTAJA:

AUNE TURUNEN P. (050) 464 3683

VESPUOLENTIE 1568, 41800 KORPILAHTI

SÄHKÖPOSTI: ETUNIMI.SUKUNIMI@PUTKILAHTI.NET

MUU TOIMITUSKUNTA:

VALTO KOSKINEN, TAITTO P. (050) 563 7344

SÄHKÖPOSTI: ETUNIMI.SUKUNIMI@PUTKILAHTI.NET

ESKO PERTTULA, ILMOITUKSET P. (0400) 762211

SÄHKÖPOSTI: ETUNIMI.SUKUNIMI@PUTKILAHTI.NET

YHTEYSHENKILÖITÄ:

MARIA RIIKONEN, TILIT P. (0400) 647909

Uudet tilaukset:

YLLÄ MAINITUT YHTEYSHENKILÖT

AINEISTOPÄIVÄMÄÄRÄ:

ILMESTYISKUUKAUDEN ENSIMMÄINEN PÄIVÄ

Putkilahden kyläseuran omistama kylätalo, jossa järjestetään kylän yhteiset tapahtumat. Tiloja myös vuokrataan ulkopuolisille leirikoulu-, kokous- ja juhlaikäyttöön. Koulurakennuksen vasemmassa päädyssä ja yläkerrassa on kaksi vuokra-asuntoa. Päätyasunto on nyt vapaana.

Asunto vuokrattavana

Putkilahden kyläseura ry tarjoaa vuokralle päätyhuoneiston

90 m², 3 h+keittiö+kph.

Kiinteistössä myös sauna, kellari, viljelypalsta ja varastotiloja.

Huom! Lemmikkieläinten tuonti asuntoon ei ole sallittua, asunnossa ei sallita tupakanpoltoa.

Vapautuu sopimuksen mukaan.

Tiedustelut puh. 0400 647 909/Marja Riikonen

Ilmoita

Putkilahden kylälehdessä,
se on kylän paras tiedottaja.

Pienin ilmoitusmaksu
alkaen 1.1.2010 on 20 euroa.

Missu Wahlberg

koulutettu hieroja

- kotikäynnit

ajanvaraus ma-pe 8 -10

p. 040-419 1245

missu.wahlberg@pp.inet.fi

Kerromme kerran viikossa
keskiviikkoisin koko pitäjän uutiset

Tilaa **KORPILAHTI** ja lue
PAIKALLISLEHTI

Kokkotie 11 C 17, 41800 KORPILAHTI
p.040 1977 400, faksi 822 471
toimitus@korpilahtilehti.fi
ilmoitukset@korpilahtilehti.fi
www.korpilahtilehti.fi

IDO KALYPUHUONEKALUSTEET

Putket,
pumput,
vesijohtotarvikkeet,
muut LVI-tarvikkeet

Uponor

Myynti ja asennus
Heikki Vilkmán
19910 Tammijärvi
p. (0400) 244 362

ORIS

Parturi-kampaamo-
Kauneushoitola
Hiusten Avain

GOLDWELL

Martinpolku 23, Korpilahti puh. (014) 841 300

GOLDWELL

CLOSER TO STYLISTS. CLOSER TO HAIR.

Parturi-Kampaamo

Mirkka Tuominen

Tammijärventie 256

19910 Tammijärvi

puh. 044 5035128

ma-pe 9-17

ilt. ja la sop.muk.

Putkilahden kinkerit pidettiin keskiviikkona 10. helmikuuta kylätalolla. Tällä kertaa kinkerit valmisteltiin talkootyönä ja niiden isäntäväkenä olivat Annikki ja Oiva Saari-
nen. Kyläläisiä paikalle oli kokoontunut 25 henkeä.

Tilaisuuden aluksi vietettiin leppoisaa yhdessäolon hetki nauttien kahvista ja herkullisista leivonnaisista.

Vanhaa kinkeriperinnettä noudattaen alueseurakuntamme vs. kirkkoherra Antti Koivisto johdatti kinkeriväen ”läksyihin”, joita olivat tälle vuodelle Luomiskertomus 1. Moos. luvut 1. ja 2. sekä Katekismuksesta 1. käsky. Koiviston pohjustuksen jälkeen aiheista syntyi vilkas keskustelu, jossa asioita pohdittiin monilta eri näkökulmilta.

Virrenveisuu on sekkin osa kinkeriperinnettä. Oman kanttorimme sijaisena paikalla oli Säynätsalon alueseurakunnan kanttori Outi Krank. Hänen opastuksellaan virsiläk-

synä ollut virsi 463 tuli tutuksi kaikille. Lisäksi laulettiin yhdessä useita virsiä.

Kinkereillä käytiin läpi myös kinkeripiirin toimintakertomus ja tilit. Entiset toimihenkilöt valittiin uudelleen, samoin kylänvanhimpana jatkaa Oiva Saari-
nen. Yhteisvastuukeräyksestä huolehtivat Aino Riikonen ja Sisko Ruth.

Ensi vuoden kinkeripai-
kasta ei vielä sovittu. Jos joku haluaa kutsua kinkerit kotiinsa, niin olisi hyvä ilmoittaa siitä ajoissa kirkkoherran virastoon.

AUNE TURUNEN

**HANKI UUDET JÄTEASTIAT MEILTÄ
KOTIIN TOIMITETTUINA**

600 ltr

240 ltr

- ◇ JÄTTEENKULJETUS
- ◇ VAIHTOLAVAT
- ◇ LOKAHUOLTO
- ◇ VIEMÄREIDEN AVAUKSET
- ◇ JÄTEHUOLTOTUOTTEIDEN MYYNTI

SIHVARI OY

www.sihvari.fi, info@sihvari

Puh. 010 525 1640

YLIPÄÄLLIKÖN PÄIVÄKÄSKY 14.3.1940

Mannerheimin sodanaikaiset päiväkäskyt eivät olleet käskyjä sanan kirjaimellisessa mielessä, vaan julkilausumia, joiden tarkoituksena oli vaikuttaa totaalista sotaa käyvän kansakunnan moraalisiin. Hän ei laatinut niitä itse eikä yksin, vaan hän tunsu avustajansa ja nämä tunsivat hänet, tiesivät, mitä hän tahtoi. Mannerheim antoi idean, määräsi suunnan ja tyylin taitajana vastasi pyramidin huipusta.

Monille teksteille on ominaista ”käskynomainen lyhytsanaisuus” eli *imperatoria brevisitas*, kuten antiikin aikana sanottiin. Teho on valtava, kun Mannerheim 24.12.1939 tekee koruttomasti kunniaa kolmelle lotalle, jotka olivat kaatuneet vartiopaikoilleen. Koska marsalkan julkisesta kielenkäytöstä puuttuu asenteellinen käskevyys, sanat putoilevat kohdalleen persoonallisuuden voimalla. Tätä ominaisuutta luonnehtisoin sanoilla *imperatoria gravitas*, ”ylipäällikön arvolle sopiva painokkuus”. Antiikin kreikkalaiset käyttivät siitä nimitystä *ethos*.

Kun raskas mutta välttämätön rauha oli solmittu 13.3.1940, ylipäällikön oli saatava voittamaton armeija ja taipumaton kansa hyväksymään se, mikä oli pakon sanelema, mutta johon Suomi ei ollut sisäisesti varustautunut. Tuloksena oli yksi historiamme suurista teksteistä:

YLIPÄÄLLIKÖN PÄIVÄKÄSKY

N:o 34.

SUOMEN KUNNIAKKAAN ARMEIJAN SOTILAAT!

RAUHA ON TEHTY MAAMME JA NEUVOSTO-VENÄJÄN VÄLILLÄ, ANKARA RAUHA, JOKA NEUVOSTO-VENÄJÄLLE ON LUOVUTTANUT MELKEINPÄ JOKAISEN TAISTELUTANTEREN, JOLLA TE OLETTE VUODATTANEET VERTANNE KAIKEN SEN PUOLESTA, MITÄ ME PIDÄMME KALLIINA JA PYHÄNÄ.

TE ETTE TAHTONEET SOTAA, TE RAKASTITTE RAUHAA, TYÖTÄ JA KEHITYSTÄ, MUTTA TEIDÄT PAKOTETTIIN TAISTELUUN, JA TE OLETTE SIINÄ SUORITTANEET SUURTÖITÄ, JOTKA VUOSISATOJA LOISTAVAT HISTORIAN LEHDILLÄ.

ENEMMÄN KUIN 15000 TEISTÄ, JOTKA LÄHDITTE SOTAAN, EI ENÄÄ NÄE KOTIANSA, JA KUINKA MONET OVATKAAK AINIAAKSI MENETTÄNEET TYÖ-

KYKYNÄ. MUTTA TE OLETTE MYÖS ANTANEET KOVIA ISKUJA, JA KUN NYT PARISATAATUHATTA VIHOLLISTANNE LEPÄÄ HYISEN HANGEN ALLA TAI TUJOTTA SÄRKYNEIN KATSEIN TÄHTITÄVAALLEMME, EI SYY OLE TEIDÄN. TE ETTE VIHANNEET HEITÄ, ETTE TAHTONEET HEILLE PAHAA, TE NOUDATITTE VAIN SODAN ANKARAA LAKIA: SURMATA TAI TULLA SURMATUKSI.

SOTILAAT! OLEN TAISTELLUT MONILLA TANTEREILLA, MUTTA EN OLE VIELÄ NÄHNYT TEIDÄN VERTAISIANNE SOTUREITA. OLEN YLPEÄ TEISTÄ, KUIN JOS OLISITTE OMIA LAPSIANI, YHTÄ YLPEÄ POHJOLAN TUNTURIEN MIEHESTÄ KUIN POHJANMAAN LAKEUKSIEN, KARJALAN METSIEN, SAVON HYMYILEVIEN KUNNAIDEN, HÄMEEN JA SATAKUNNAN VILJAVIEN VAINIOIDEN, UUDENMAAN JA VARSINAIS-SUOMEN HUMISEVIEN KOIVULEHTOJEN POJASTA. OLEN YHTÄ YLPEÄ KÖYHÄN MAJAN POJAN JA TEHDASTYÖLÄISEN KUIN RIKKAAN MIEHEN TARJOAMASTA UHRISTA.

Sotilaiden ylistys saa poikkeuksellisen voiman, koska puhuja yleensä karttoi superlatiiveja ja koska hän tässä vetoaa omaan kokemukseensa ja omiin silmiinsä. Sehän on todistelun vakuuttavin muoto (”en ole vielä nähnyt”).

Ethoksen ydin on lauseessa ”Olen ylpeä teistä kuin jos olisitte omia lapsiani”.

En keksi yhtään historian ylipäällikköä, joka voisi tällaisin sanoin mutta uskottavasti ilmaista suhdettaan sotilaisiinsa.

Tämän jälkeen ylipäällikkö kiittää sodan vastuullisia tahoja ja luo samalla vaikuttavan kuvan olemassaolonsa puolesta taistelevasta kansakunnasta. Loppujakson hän avaa Talvisodan tappiottoman tappion paradoksilla ja ottaa huomioon myös kotirintaman kärsimykset:

KESTETTYÄN KUUDENTOISTA VIIKON AIKANA KÄYDYT VERISET TAISTELUT ILMAN YÖN JA PÄIVÄN LEPOA ARMEIJAMME SEISOO VIELÄ TÄNÄ PÄIVÄNÄ VOITTAMATTOMANA VIHOLLISEN EDESSÄ, JOKA HIRVEISTÄ TAPPIOISTAAN HUOLIMATTA VAIN ON KASVANUT LUKUMÄÄRÄLTÄÄN. KOTIRINTAMAMMEKAAN, MISSÄ LUKEMATTOMAT ILMAHYÖKKÄYKSET OVAT LEVITTÄNEET KAUHUA JA KUOLEMAA NAISTEN JA LASTEN KESKUUTEEN, EI OLE HORJUNUT. POLTEUTUT KAUPUNKIMME JA RAUNIOITETUT KYLÄMME KAUKANA RINTAMAN TAKANA AINA LÄNSIRAJOILLAMME SAAKKA OVAT NÄKYVÄNÄ TODISTUKSENA SIITÄ, MITÄ TÄMÄ KANSA ON KULUNEINA KUUKAUSINA SAANUT KESTÄÄ.

Vakavat sanansa marsalkka huipentaa seuraavaan loppupontteen:

MEILLÄ ON SE YLVÄS TIETOISUUS, ETTÄ MEILLÄ ON HISTORIALLINEN KUTSUMUS, JOTA EDELLEEN TÄYTÄMME: LÄNSIMAISEN SIVISTYKSEN SUOJAAMINEN, JOKA VUOSISATOJA ON OLLUT MEIDÄN PERINTÖOSAMME, MUTTA TIEDÄMME MYÖS, ETTÄ OLEMME VIIMEISTÄ ROPOA MYÖTEN MAKSANEET VELAN, JOKA MEILLÄ ON LÄNTEEN OLLUT.

Kaksikymmentä vuotta sitten, kun vietettiin Talvisodan rauhan 50-vuotismuistoa, käänsin tämän tekstin latinaksi, esitin sen Tampereen yliopistoradiossa ja julkaisin sen kansainvälisellä forumilla. Myöhemmin sain sen vaikutelman, että se tekee erityisen syvän vaikutuksen puolalaisiin, jotka kohta-lookkaalla tavalla ovat eläneet idän ja lännen välissä ja ymmärtävät meitä kuten me heitä.

TEIVAS OKSALA

Lapsuusajan hiihtoretellä sisarukset Marja-Liisa ja Helena Heinonen.

LAPSUUDEN TALVEN IHMEMAA

Tämä talvi on ollut poikkeuksellinen aivan kuin lapsuudessa muistini mukaan. Lunta on satanut taivaalta lähes päivittäin ja pakkakanen on paukkunut. Monena viime talvena ihmiset ovat päivitelleet täällä etelässä lumen vähyyttä sekä ilmanalan lämpöä ja valittaneet, ettei pystytä harrastamaan mitään talvilajeja. On tämä kasvihuoneilmiö nääs. Nyt lunta on liikaa ja joka päivä siitä naristaan. Junaliikenne tökkii, autot jäävät kinosten

alle, lumityöt ovat päivittäinen riesa, kadut vaikeita liikkua, huoltoyhtiöt eivät ehdi puksata paikkoja ja lumivuoret haittaavat näkyvyyttä. Kaupunkien puhtaanapitokalusto on aivan riittämätön jne.. Kaikki tuntuu olevan huonosti. Tosin hyvät hiihtomahdollisuudet ovat nurkalla ja kaikkia talviharrastuksia pystytään suorittamaan ihan lähellä. Koskahan tuo ilmojenhaltija osaisi säätää kaiken mieleemme mukaisesti?

Toista oli ennen lapsuudessa. Mitä aikaisemmin ensilumi satoi, sen parempi ja pakkasetkaan eivät haitanneet menoa. Runsas lumi mahdollisti monet leikit. Talvi oli riemukasta aikaa ja täynnä erilaista puuhastelua. No pienellä varauksella, voihan tietysti olla, että aika kultaa tai ainakin silottaa osittain muistot.

Hiihto oli talven ykkösharrastus sekä mäkihypy. Mäen alle kasasimme lunta ja pakkasimme sen. Näin syntyi hypyri. Vauhtia antoi alamäki, sitten ponnistus ja tasajalka alastulo. Jokaisella oli ihan oma tyyliensä ja voiton ratkaisi hypyn pituus. Se oli ainut kriteeri. Varusteilla ja hyyppypuvun suuruudella tai muodolla ei ollut mitään väliä. Ja sitten laskiainen oli ihan erikseen erityinen mäenlaskupäivä. Vanhan perimän mukaan tällä päivällä oli merkitystä tulevien töiden onnistumiseen ja siksi toivoteltiin toisillemme ”pitkiä pellavia”. Näin aikuisena olen monesti katsellut Noromäen pellolle päättyvää pientä nyppylää. Se näytti niin suurelta mäeltä lapsena ja siinä tultiin lujaa alas. Siltä se ainakin tuntui. Hiihtämisen lisäksi luisteltiin Nokkoson jäällä. Muistan, kun myötätuulen kannattamana tunsin lentäväni Perttulan rantaan asti. Oli hieno tunne, mutta takaisin tulo oli sitäkin vaikeampaa vastatuuleen. Muistan myös sen.

Kaikki oli aika alkeellista verrattuna nykyisiin suksiin, monoihin, luistimiin jne. Minun ensimmäiset sukseni olivat isän kolvasta tekemät. Siteinä toimivat nahkalenkit

ja monojen asemasta olivat huopaset. Sukkien voitelu oli jo silloin tärkeä ja osaamista vaativa homma. Pohjat tervattiin ja luistoa lisättiin hiomalla kynttilää, itse valmistamia voiteita ja saippuaa. Voitelu saattoi tosin joskus pahasti epäonnistua ja meno olla vaihalloista, kun sukset lipsuivat. Isän tekemiin suksiin myös painettiin ”kärkeä” lämmitämällä suksi ja sen jälkeen taivuttamalla. Kyläsepällä muistaakseni oli muotti tätä toimennpidettä varten. Tietämäni mukaan Reijo-veljeni oli kerran omatoimisesti taivuttanut ”kärkeä” tuvassa kahden penkin välissä ja suksi katkesi. Isä paikkasi sen läkkipellillä ja opettavaisena tarinana se on kerrottu perheen muille lapsille.

Suojasää ja lumi olivat verraton yhdistelmä. Jo varhaisesta aamusta lähtien olimme ulkona. Rakensimme lumilinnan. Sisälle muotoiltiin pöytä, tuolit ja penkit lumesta sekä varpujenoksia kukkasiksi pöydälle ja kynttilät. Lumiukot vartioivat ovella. Hämärän tultua kävimme sytyttämässä kynttilät ja nautimme tunnelmasta linnan sisällä istuen. Vappu, Helena ja minä suunnitelimme ja kalustimme lumesta pellolle monet omakotitalot: keittiö, tupa, eteinen ja kamari. Lumessa peuhaaminen ja leikkiminen olivat hauskaa. Posket punaisina, nälkäisinä ja iloisiin mielin sekä vaatteet märkinä tulimme sisälle ja saimme äidin lempeät torut kastumisesta.

Lumisota oli etupäässä poikien leikkiä. Etukäteen varustauduttiin pyörittämällä

iso kasa lumipalloja. Taistelu oli riehakasta, mutta en muista kenenkään loukkaantuneen. Pojat harrastivat myös katoilta lumihankeen hyppimistä, kun vanhempien silmä vältti. Se oli ehdottomasti kiellettyä ja myös vaarallista urheilua.

Koulumatkat taittuivat potkukelkalla. Se oli mainio menopeli. Nykyään siitä on tullut tarpeeton, koska teillä on soraa. Autoliikenne lapsuudessani oli vielä melko vähäistä ja mahdollisti kelkalla liikkumisen. Rantaan jäälle isä rakensi myös useasti napakelkan. Siinä vahdittiin tarkasti, että jokainen sai olla kyydissä vuorollaan ja yhtä kauan.

Aivan erityisesti muistan keväällä hankikannon. Jo aikaisin aamulla olimme kelkoilla tai suksilla liikkeellä kaukana kotipihasta. Oli mahtavaa lasketella Rotanpoukun ja Haapalahden pellolla aamun raikkaudessa. Iltasella täyden kuun aikana maailma näytti siniseltä ja puitten varjot heijastuivat pitkinä hangella. Talvinen maisema oli kaunis, hie-
man pelottava, ja jännittävä.

On upeaa elää maassa, jossa on neljä vuodenaikaa. Talvella huurteisten puiden kauneus ja maiseman valkoinen puhtaus vertaa kertoja kesän kukkaisloistolle. Lumisessa metsässä hiihteleminen on nautinto ja siellä voi mietiskellä kaikessa rauhassa maailman menoa. Minulle lapsuuden talvista on jäänyt hienot muistot. Se oli onnellista aikaa.

MARJA-LIISA HEINONEN

*Ajan siipien
loitontuva havina
kuiskaa kiukaasta.*

SALME JOKINEN TÄYTTI 90 VUOTTA

Salme on syntynyt Artjärvellä 8. 3. 1920. Salme oli 5-vuotias, kun hänen vanhempansa muuttivat Luhankaan. Lapsia heillä oli kaikkiaan viisi. Salme oli 9-vuotias, kun hänen äitinsä kuoli ja nuorin lapsista oli kaksivuotias. Lasten vartuttua hänen isänsä myi mökin ja siirtyi Tammijärvelle mylläriksi. Lasten oli lähdeittävä maailmalle leipäänsä tienamaan ja Salme sai työpaikan Rantomäestä emännöitsijänä. Hän avioitui Rantomäen isännän Kalle Repolan kanssa ja heille syntyi kolme poikaa. Salme oli 27-vuotias ja nuorin lapsista kaksivuotias, kun hänen miehensä kuoli ja Salme jäi kolmen pojan

yksinhuoltajaksi. Kätet olivat täynnä työtä, oli lehmät ja lapset sekä kaikki pienviljelystilan huolet. Hänen nuorin veljensä Toivo oli apuna peltotöissä.

Sitten sattui mukavasti, että naapurin poika Sulo Jokinen tuli töihin hevosen kanssa ja siitä virisi suhde ja he avioituivat 1956. Sulo olikin hyvä isä pojille, hän pärjäsi hyvin villien poikien kanssa. Salme on jaksanut monien sairauksien myötä viedä elämää eteenpäin ja kasvattanut pojat aikuisiksi. Salme ja Sulo olivat kodin ihmisiä, viihtyivät kotosalla ja niin pojat kasvoivat siinä työn ohella. Pojat ovat löytäneet jokainen paikkansa yhteiskunnassa, löytäneet jokainen myös oman elämänkumppaninsa. Salme hoiti lehmä ja kurnusi hyvää kotivoita, joka oli hyvin kysyttyä. Pojat ovat käyneet usein perheittensä kanssa katsomassa ja auttamassa tarvittaessa. Lastenlapsia on viisi. Kun voimat alkoivat vähenemään, Salme ja Sulo muuttivat asumaan Korpilahdelle Korpihoviin. Siellä oli hyvä asua ja he oikein virkistyivät. Siellä oli monenlaista seuraa ja palvelu hyvää. Muutama vuosi sitten Sulo pääsi taivaan kotiin ja Salme muutti hoivakotiin. Lapsista Tauno on saanut kutsun parempaan kotiin. Viimeksi käydessäni Salmen kanssa juteltiin vanhoja asioita. Hän on vielä hyvin ajan hermoilla. Toivon hyviä armollisia siunattuja vuosia jatkossakin, ja Onnea 90 -vuotiaalle Salmelle elämän ehtoolle.

KIRSTI KOSKINEN

Ketterän kevättalviretkien aikaa

Putkilahden ketterä ry

Putkilahden Ketterä ry. järjesti 27.2. pienen laturetken Virran puodilta Harjulan metsänreunoja seuraavaa latua pitkin Perälään, Saaris Oivan laavulle. Keli oli kääntymässä suojalle pitkän pakkasjakson jälkeen, mikä lienee vähentänyt osallistujamäärää; joka tapauksessa puolet osallistujista oli Koskisia, mistä heille liikunnallista tunnustusta annettakoon.

Perillä totesimme kelin hankaloituneen siinä määrin, että kylämme ansioitunut naistensarjan seniorihiihtäjä Aino Riikonen päätti palata kumijalkakytydillä. Nautittiin

kuitenkin Oivan rakentamalla laavulla nuotiomakkaraa ja mehua ynnä lisukkeita leudossa säässä. Palatessa puista putoili lumi-paakkuja ladulle.

Seuraava Ketterän tapahtuma on lankalauantaina, 3.4. klo 12 Kylätalon pihasta alkava Lettosaaren vaellus. Retken määränpää määrätty keliolosuhteiden mukaan, lähtöpaikka ja -aika on kuitenkin sama. Seuratkaa ilmoittelua Virran Puodilla. TERVE-TULOA KOKO PERHEEN VOIMIN!

TIMO SUOMINEN

LUNTA, HUMPPAA JA BAGATELLEJA

Mitä tekemistä rattikelkalla on luovuuden kanssa?

Aamulla lapioin taas kerran yöllä sata-
neet lumet pihapolulta. Täällä eteläisessäkin
Suomessa on pitkästä aikaa oikea talvi. Pak-
kanen puree nenää ja lumi narskuu töppösen
alla, kun kiipeän suurten kuusten välistä pul-
kan kanssa rinnettä ylös. Ihan tasamaalle ei
Korospohjan poika asetu helpolla asumaan.
Edes pieni mäki pitää olla. Pistän vetonarun
takapuolen alle istuessani pulkkaan, jonka
malli on pysynyt samana jo vuodesta 1967
saakka. Vähän hävettää, mutta en välitä, kun
pyörätiellä sauvakävelevä rouva katsoo ihme-
tellen orapihlaja-aidan vieressä olevaan lu-
mipenkkaan tupsahtavaa papparaista. Meni
lunta hihaan.

Edellisenä talvena ei lunta juuri ollut,
hyvä niin. Tein silloin lapsuudenkaverini
kanssa kitaralevyä. Turusen Markku soitti ja
minä äänitin. Jos olisi ollut lunta, olisi saat-
tanut jäädä hyvä levy tekemättä. Olisimme
nimittäin siinä tapauksessa todennäköisesti
menneet liiteriin ja väsänneet jätelaudoista
ja vanhoista suksista pari rattikelkkaa.

Silloin joskus neljäkymmentä vuotta
sitten, kun laskimme omatekoisilla ratti-
kelkoilla Korospohjassa Könkkölän mäestä,
oli kyyti kylmää. Mäki oli jyrkkä ja pitkä.
Könnön Yrjö oli sen huolella aurannut ja
luisto ensiluokkainen. Hitain lähti ensin. Se
oli pelin henki. Minulla oli se hitain kelkka,

koska tietotaitoa rakentamisesta ei ollut ker-
tynyt vielä tarpeeksi, toisekseen olin myös
porukan kevyin. Oppipoikaa vähän pelotti,
kun heti perääni kelkkansa laittoivat vauhtiin
kisälli Markku ja hänen isoveljensä mestari
Ilpo. Ilpon raakalaudasta ja kakkosnelosista
nikkaroima rattikelkka muistutti lähinnä
panssariajoneuvoa. Ei muuta kuin menoksi.
Ohittaminen, ohittamisen estäminen, kii-
laaminen ja törmääminen olivat sallittuja ja
suotavia toimenpiteitä. Jos Markku ei saanut
kiilattua minua penkkaan, niin Ilpo sai. Ja
syvälle. Meni lunta hihaan.

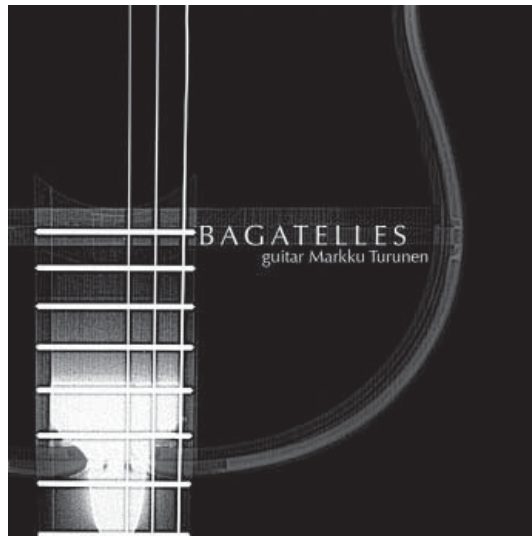
Kun mäenlaskun jälkeen oli kuumat
mustikkamehut juotu ja kohmeiset sormet
lämpenivät, alkoi Könkkölän tuvassa soida;
Markku näppäili kitarastaan Bachia ja Ilpo
tuuttasi trumpetistaan Louis Armstrongin
tunnetuksi tekemiä kappaleita. Minäkin jos-
kus kokeilin. Markku opetti minulle kitaran
virittämistä ja opin muutaman soinnunkin.
Trumpetista en oikein saanut ääntä lähte-
mään. Jännittävää ja kiehtovaa se kaikki oli
ja kun laskeuduin Könkkölän mäeltä alas
kotimökkiin Kivimaille, päässä soi musiik-
ki. Piti saada joku soitin. Ensin rakensin
kurkkupurkeista ja kernikankaasta rummut.
Tein myös jonkinlaisen kitaran rattikelk-

kojen rakentamisesta ylijääneistä laudoista,
rimoista, kovalevystä ja rautalangasta. Eivät
oikein soineet ei. Myöhemmin sitten ostin
oikein kaupasta Eko Tiger sähköurut ja vie-
lä myöhemmin Järvi Niemen Jukka-Pekalta
ensimmäisen sähkökitaran (Cimar). Kohta
soikin sitten jo humppa ja poppi Putkilah-
den seurantalonsa tansseissa.

Nyt olen ravistellut lumet hihasta ja saa-
nut tulen syttymään takassa. Laitan Markun
tuoreen Bagatelles levyn soimaan. Sieltä
kuuluu monen muun asian lisäksi kuinka
mäki on pitkä ja jyrkkä, on vauhdin hurmaa
ja vaarallisia tilanteita, lumipenkkaan tup-
sahduksia, kivuliasta kiroilua, onnistuneita
ohituksia ja hilpeää naurua. Mutta se mäki
pitää kiivetä aina uudestaan ylös ja vetää
sitä raskasta kelkkaa perässään ennen kuin
voi taas nauttia hetken elämästä täysillä. Ja
hyvän rattikelkan tekeminen vaatii kärsiväl-
lisyyttä, taitoa, oikeat työkalut, tukevaa puu-
tavaraa, luistavaa suksea jalaksiin, paksua na-
ruria ja tietoa siitä, miten toimiva naruohjaus
tehdään.

SIPOON MARTINKYLÄSSÄ 8.1.2010

MATTI SAARINEN

Koulupuiston kehittämishanke II

Hankkeen nimi: Lämpöhanke/ulkorakennuksen perusparantaminen

Toteutusaika: 1.1.2010 – 31.12.2012

Koulupuiston edellinen kehittämishanke toteutettiin vuosina 2003-2005, jolloin uusittiin yläkoulun katto ja ulkomaalaus sekä kehitettiin seuran toimintaa. Nyt hankkeen toteuttamisen vaivat ovat jo siinä määrin unohtuneet, että Putkilahden kyläseura ry on pannut vireille uuden hankkeen Koulupuiston kehittämiseksi.

Hankkeen toteuttamista varten on haettu Vesuri-ryhmä ry:n kautta maaseudun kehittämiseen tarkoitettua rahoitusta. Lopullinen hyväksyntä rahoitukselle vielä puuttuu, mutta hankesuunnitelmamme on todettu hyväksi ja toteuttamiskelpoiseksi. Odotamme lopullista hyväksyntää rahoitukselle kuluvan kevään aikana.

Lämpöhanke pitää sisällään yläkoulun öljylämmityskattilan vaihdon hyötysuhteeltaan parempaan kattilaan ja teräspiipun asennuksen nykyisen savukanavan sisälle. Luokkahuoneiden lämmitystä tehostetaan asentamalla yksi ilmalämpöpumppu kumpankin luokkahuoneeseen. On mahdollista, että näillä toimenpiteillä Koulupuiston öljynkulutus, noin 6000 ltr/vuosi, saadaan puolitettua. Lämpöhankeen kustannusarvio on 13000 euroa.

Ulkorakennuksen perusparantaminen on tarpeellista, koska koko rakennus on pahasti rapistunut vuosien saatossa ja sen käyttö on osittain vaarallista sortumavaaran vuoksi. Perusparannuksen ansiosta rakennus saadaan siistiin kuntoon ja nykyisen katon alla olevat tilat tehokkaaseen käyttöön. Ulkorakennusta tullaan käyttämään Koulupuiston polttopuiden varastona sekä kyläseuran käyttöesineiden varastona. Ulkorakennuksen perusparantamisen kustannusarvio on lähes 13000 euroa.

Paljon kyläseuran käyttöesineitä on nyt varastoituna Sinisen koulun tiloihin. Tarkoitus on, että Sininen koulu ei jatkossa ole varastotila, vaan se kunnostetaan (entisöidään) kyläläisten kerho- ja näyttelytiloiksi. Joskus tulevaisuudessa tulee mahdollisesti aika ja tarve käynnistää Koulupuiston kehittämishanke III Sinisen koulun kunnostamiseksi.

Kyläseuran talous on vakaalla pohjalla ja uskomme tämän hankkeen toteutuksen onnistuvan kyläseuran rahoitusmahdollisuuksien puitteissa. Toivomme, että kyläläiset osallistuvat ahkerasti talkootoimintaan hankkeen toteutuksen aikana. Sopivaa tekemistä talkooväelle löytyy erityisesti ulkorakennuksen perusparannuksen aikana purku- ja rakennustöissä.

VALTO KOSKINEN

Euroopan maaseudun
kehittämisen maatalousrahasto:
Eurooppa investoi maaseutualueisiin

Putkilahden kyläseura ry

Kevät- kokous

sunnuntaina 28.03.2010
kello 13.00 Koulupuistossa
Esillä sääntömääräiset asiat
Kahvitarjoilu! Tervetuloa!

Seuran tarkoituksena on

- työskennellä toimialueensa sivistyksellisten, sosiaalisten ja taloudellisten olojen kehittämiseksi sekä viihtyisyyden lisäämiseksi
- olla toimialueensa asukkaiden yhdyssiteenä ja yhteistoiminnan kehittäjänä

Tarkoituksensa toteuttamiseksi seura

- järjestää kursseja, iltamia, tupailtoja, kilpailuja, arpajaisia ja retkiä
- tukee jäsentensä osallistumista koulutukseen
- järjestää tilaisuuksia neuvotella ja päättää kylän yhteisistä asioista
- edustaa kyläkuntaa ulospäin yhteisissä asioissa
- edesauttaa talkootoimintaa
- ottaa vastaan lahjoituksia, testamentteja
- omistaa ja ylläpitää kiinteää ja irtainta omaisuutta
- tekee kylää tunnetuksi
- vaalii yhteisön kulttuurihistoriallista taustaa
- edesauttaa kylällä toimivien yritysten toimintaa
- myöntää lahjoituksia tai stipendejä kylän tulevaisuutta parantavien toimien johdosta
- toimii yhteistyössä muiden järjestöjen ja yhteisöjen kanssa

Kuvassa oikealla pöllyttää lunta Jenina Salminen ja alakuvassa kallistelee Teppo Moilanen.

LASKIAIS- MÄESSÄ

Jälleen kerran laskiaissunnuntaina laskettiin Mustalahden P-paikalla vauhdikkaasti pulkkamäkeä. Mukava yhteensattumama oli myös se, että ystävänpäivää vietettiin juuri tuona samaisena päivänä. Sää oli mitä parhain, pikkupakkasta ja paljon lunta. Taivas oli pilvessä, mutta päivän kunniaksi aurinkokin paistoi pilvien lomasta niin kauniisti, että oikein häikäisi.

Nuotiopaikalla tuli loimotteli ja houkutteli makkaranpaistajia. Lämmin tuli houkutteli ympärilleen vankan kannattajajoukon. Mikäs sen mukavampaa, kuin jutella ystävien ja tuttavien kanssa kuulumisia.

Lapset jaksoivat reippaasti kävellä hurjaa mäkeä ylös ja ylös, kerta toisensa jälkeen. Taaskin oli mäessä mukava "lumen pölläytyskohta". Kaikki laskijat taisivat siinä saada luontoäidin hyiset lumipesut. Ihanan nauravaisia ilmeitä ja punaisia poskia koko mäki pullollaan!

Mäenlaskun lomassa makkaran lisäksi maistui suklainen kaakao. Se oli niin hyvää, että vei kyllä kielen ja mielen mennessään! Päälle kun vielä sai mutustaa sydänmunkin... aah, niin ihanaa!

Jokisen Sarin ja Raunon Leonberginkoirat Dina ja DanSukker tulivat myös paikan päälle ihmettelemään laskiaismäen menoa. Suuret ja rauhalliset koirat saivat paljon ihailevia katseita ja kommentteja osakseen.

Pienet halailijat rutistelivat ja pusuttelivat koiria. Turhapa sitä oli sitten ihmetellä, että kielestä löytyi karvoja. Riikoscakin kokeili, miltä tuntuisi isoa koiraa kävelyttää. Niin vain arvokkaasti sitä lähtivät yhdessä nuotiolle Marja sekä Dina, jos vaikka makkaraa joltain tipahtaisi. Nyt taisi moni menettää "ystävänpäivän sydämensä" suurille ja näyttävälle koirille.

Laskiaismäessä oli tänäkin vuonna kivaa. Siellä oli kylän lapsia ja aikuisia ja lapsenlapsia. Simolan Jafetkin uhmasi järven jäällä ollutta vettä ja hiihti järven ylitse tapahtumapaikalle oranssinpunainen pipo vilkkuen. Siinäpä oli sitä sisua kerrakseen!

TEKSTI MARJO MERIVIRTA
KUVAT OSMO WEIJO

LÄHETTÄJÄ:
PUTKILAHDEN KYLÄLEHTI
VESPUOLENTIE 1977 B1
41870 PUTKILAHTI, FINLAND

- kirjat
- paperit
- askartelu
- lahjatavarat

Päijänteen Kirja

Eija Kankainen

Isämatintie 1, 41800 Korpilahti
puh. 014 821760, 040 7740589

LM-SÄHKÖ

Korpilahdentie 808
19920 Pappinen
☎ 0400 476 559

- ▶ sähköasennukset
- ▶ teleasennukset
- ▶ sähkösuunnittelu

SÄHKÖ-HENKKA OY

Sähköurakointi ja antenniasennukset

Kariharjuntie 9, 19650 Joutsa
Henkka: 0400 643 448

www.sahko-henkka.fi

ME PALVELEMME Aukioloaikamme:

ma - ke klo 9-15.45, to klo 9-16.30, pe 9-15.45

Tiit ja kortit 010 254 5101
Asunto- ja muut luotot 010 254 5102
Säästäminen ja sijoittaminen 010 254 5103

Notariaattiasiantuntija Reijo Säkkinen 010 254 5150
Myyntipäällikkö Sari Vesterinen 010 254 5155
Toimitusjohtaja Tuomas Kupsala 010 254 5160

Telefax 010 254 5170
Verkkopalvelut www.op.fi

Etua elämään. OP-Pohjolasta. KORPILAHDEN
Osuuspankki

HPN-Pelti

rakennuspeltityöt
ammattitaidolla

☎
0500 615263

Postiosoite:
Honkalanmutka 2 B 3
41800 Korpilahti

*Referensikohde Putkilahdessa:
Koulupuiston uusi katto (2004)*

CUTRIN

PARTURI - KAMPAAMO

Jovi & Jaikku

JENNA: ☎ 050 528 5612

NOORA: ☎ 041 505 6317

MARTINPOLKU 13C19
41800 KORPILAHTI

KORPILAHDEN APTEEKKI

p. (014) 821 775
Avoinna:
ma - pe 9 - 17
la 9 - 13

www.korpilahdenapteekki.fi

LUHANGAN SIVUAPTEEKKI

p. (014) 877 271
Avoinna:
ma - pe 9.30 - 16.00

Virran Puoti

Puoti avoinna
ma-pe 9.30-17.00, la 10.00-14.00

TARMO
LÄHIKAUPIAS

päivittäistavarat ✕
kahvio ✕
benssiini 95E, polttoöljy ✕
rauta ja maatalous ✕
valokopio- ja nettipalvelu ✕

WWW.VIRRANPUOTI.FI

PUHELIMET: 014-825 177

VIRRAN PUOTI, VESPUOLENTIE 1950 B, 41870 PUTKILAHTI